

Sygn. akt III Ca 1462/18, III Ca 1463/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia SO Anna Hajda

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G. (1) i B. G.

przeciwko A. A. w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej i powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 28 maja 2018 r., sygn. akt I C 335/12

I. z apelacji powodów:

1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób że:**

- a) **w punkcie II.1. w miejsce zasądzonej kwoty 16.961,11 zł zasądza kwotę 24.407,86 zł (dwadzieścia cztery tysiące czterysta siedem złotych osiemdziesiąt sześć groszy);**
- b) **w punkcie II.1.a. w miejsce kwoty 10.860,09 zł ustala kwotę 15.205,21 zł (piętnaście tysięcy dwieście pięć złotych dwadzieścia jeden groszy);**
- c) **w punkcie II.1.b. w miejsce kwoty 2794 zł ustala kwotę 3875,90 zł (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy);**
- d) **w punkcie II.1.c. w miejsce kwoty 2807,02 zł ustala kwotę 3743,01 zł (trzy tysiące siedemset czterdzieści trzy złote jeden grosz);**
- e) **w punkcie II.1.d. w miejsce kwoty 500 zł ustala kwotę 1583,74 zł (tysiące pięćset osiemdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 2 lipca 2016 r.;**
- f) **w punkcie II.3. w miejsce zasądzonej kwoty 214,75 zł zasądza kwotę 1111,12 zł (tysiąc sto jedna złote dwanaście groszy);**

- g) *w punkcie II.4. w miejsce kwoty 530 zł nakazuje ściągnąć od powoda kwotę 433,80 zł (czteryście trzydzieści trzy złote osiemdziesiąt groszy);*
- h) *w punkcie II.5. w miejsce kwoty 433,90 zł nakazuje pobrać od pozwanej kwotę 626,60 zł (sześćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt groszy);*
- i) *w punkcie II.6. w miejsce zasądzonej kwoty 15.747,21 zł zasądza kwotę 20.549,91 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset czterdzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy)'*
- j) *w punkcie II.6.a. w miejsce kwoty 3941,01 zł ustala kwotę 5958,98 zł (pięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy);*
- k) *w punkcie II.6.b. w miejsce kwoty 1660 zł ustala kwotę 1830 zł (tysiąc osiemset trzydzieści złotych);*
- l) *w punkcie II.6.c. w miejsce kwoty 2364,81 zł ustala kwotę 3624,81 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia cztery złote osiemdziesiąt jeden groszy);*
- m) *w punkcie II.6.d. w miejsce kwoty 7281,39 zł ustala kwotę 7816,12 zł (siedem tysięcy osiemset szesnaście złotych dwanaście groszy);*
- n) *w punkcie II.6.e. w miejsce kwoty 500 zł ustala kwotę 1320 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 2 lipca 2016 r.;*
- o) *w punkcie II.8. w miejsce zasądzonej kwoty 360,04 zł zasądza kwotę 1261,63 zł (tysiąc dwieście sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt trzy grosze);*
- p) *w punkcie II.9. w miejsce kwoty 489,60 zł nakazuje ściągnąć od powódki kwotę 304,64 zł (trzysta cztery złote sześćdziesiąt cztery grosze);*
- q) *w punkcie II.10. w miejsce kwoty 598,40 zł nakazuje pobrać od pozwanej kwotę 783,36 zł (siedemset osiemdziesiąt trzy złote trzydzieści sześć groszy);*

2) *oddala apelacje powodów w pozostałych częściach;*

3) *zasądza od pozwanej na rzecz powoda R. G. (1) kwotę 352,64 zł (trzysta pięćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;*

4) *zasądza od pozwanej na rzecz powódki B. G. kwotę 439,60 zł (czteryście trzydzieści dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;*

II. *oddala apelację pozwanej;*

III. *zasądza od pozwanej na rzecz powódki B. G. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.*

SSO Anna Hajda SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 1462/18

Sygn. akt III Ca 1463/18

UZASADNIENIE

Powodowie R. G. (1) i B. G. domagali się początkowo zasądzenia od pozwanej A. A. z siedzibą w S. (po sprecyzowaniu jej oznaczenia) po 15 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011r. tytułem zadośćuczynienia za ból, cierpienia fizyczne i psychiczne oraz trwałe uszczerbki na zdrowiu, jakich doznali w wyniku wypadku komunikacyjnego w dniu 4 października 2011r. oraz solidarnie od pozwanej kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądania, powodowie podali, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwana, której odpowiedzialność za skutki zdarzenia co do zasady nie była kwestionowana, wypłaciła tytułem zadośćuczynienia na rzecz R. G. (1) kwotę 18.000 zł a na rzecz B. G. odpowiednio 16.000 zł. Sumy te powodowie uznali za niewystarczające, uwzględniając rodzaj, charakter i następstwa urazów, jakich doznali na skutek wypadku.

Sprawa została zarezerwowana pod sygn. akt I C 335/12

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz od powodów solidarnie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana zaprzeczyła, aby ponosiła odpowiedzialność za wszystkie wymienione przez powodów w pozwie negatywne następstwa zdrowotne wypadku podnosząc, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego sumy zadośćuczynienia uznała za odpowiednie i w pełni rekompensujące doznaną przez poszkodowanych krzywdę.

Ponadto powodowie R. G. (1) i B. G. początkowo domagali się zasądzenia od pozwanej A. A. z siedzibą w S. (po sprecyzowaniu jej oznaczenia) na rzecz R. G. (1) kwoty 19.986,56 zł oraz na rzecz B. G. kwoty 8.363 zł, w obydwu przypadkach z odsetkami ustawowymi od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem zwrotu kosztów leczenia i rehabilitacji oraz utraconych dochodów wynikających z zawartych przez powodów umów zleceń. Ponadto wnosili o zasądzenie na swoją rzecz solidarnie od pozwanej kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa została zarezerwowana pod sygn. akt I C 1038/12.

W odpowiedzi na ten pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz od powodów solidarnie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ustosunkowując się merytorycznie do zgłoszonych żądań, ubezpieczyciel argumentował, że nie zostały one wykazane, a większość leków, których dowody zakupu załączono do pozwu, nie miała żadnego związku z wypadkiem. Pozwana zakwestionowała również m.in. zasadność i celowość zakupu urządzenia o nazwie exogen oraz ilość wizyt rehabilitacyjnych.

Zarządzeniem z dnia 4 października 2012 r. sprawę o sygn. akt I C 1038/12 połączono do wspólnego prowadzenia i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt I C 335/12.

W toku procesu strony zmodyfikowały swoje stanowisko dotyczące żądania zasądzenia kosztów procesu. Powodowie domagali się zasądzenia ich, w odniesieniu do obydwu spraw, od pozwanej na rzecz każdego z nich odrębnie, a pozwana wносиła o zasądzenie tych kosztów na swoją od każdego z powodów.

Strona powodowa w trakcie procesu wielokrotnie rozszerzała żądania pozwów domagając się ostatecznie:

a) zasądzenia na rzecz R. G. (1), tytułem zadośćuczynienia, kwoty 54.500 zł z:

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r.,
- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 29 500 zł od dnia 24 lipca 2014 r.,
- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 10 000 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r.;

b) ustalenia odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku w stosunku do R. G. (1);

c) zasądzenia na rzecz R. G. (1):

- kwoty 7.008 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem utraconych zarobków,
- kwoty 1.140,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za zniszczone rzeczy,
- kwoty 1.583,74 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016r., tytułem odszkodowania za pozostałe zniszczone rzeczy,
- kwoty 600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za poniesione koszty wypożyczenia łóżka rehabilitacyjnego,
- kwoty 400 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016r., tytułem odszkodowania za poniesione koszty wypożyczenia łóżka rehabilitacyjnego,
- kwoty 11.395,16 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia i rehabilitacji,
- kwoty 15.442,55 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016r. w związku z poniesionymi kosztami leczenia i rehabilitacji;

d) zasądzenia na rzecz B. G., tytułem zadośćuczynienia, kwoty 100.000 zł z:

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r.,
- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 15.200 zł od dnia 24 lipca 2014r.,
- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 44.800 zł od dnia 1 czerwca 2016r.,
- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 25.000 zł od dnia doręczenia pozwanej pisma z dnia 10 kwietnia 2017r.,

e) ustalenia odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku w stosunku do B. G.;

f) zasądzenia na rzecz B. G.:

- kwoty 2.400 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012 r., tytułem utraconych zarobków wynikających z zawartej pomiędzy powódką a zleceniodawcą S. W. (1) umowy zlecenia,
- kwoty 13.113,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2016r., tytułem utraconych zarobków, zgodnie z zaświadczeniami pracodawcy powódki z 14 marca 2016r. i 26 lutego 2016r.;
- kwoty 813,97 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za zniszczone rzeczy,
- kwoty 1.320 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016r., tytułem odszkodowania za pozostałe zniszczone rzeczy,
- kwoty 5.149,03 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia i rehabilitacji,
- kwoty 5.637,14 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2012r., tytułem odszkodowania za pozostałe poniesione koszty leczenia.

Żądanie dotyczące odszkodowania za zniszczone na skutek wypadku rzeczy osobiste R. G. (1) obejmowało utracone (zniszczone): bokserki (20 zł), skarpetki (10 zł), koszulę (59,98 zł), spodnie (150 zł), buty (219 zł), kurtkę Campus (250 zł), zegarek C. (300 zł), torbę skórzaną (450 zł), portfel skórzany (100 zł), środki pieniężne znajdujące się w portfelu (120 zł), komórkę marki N. (700 zł), pendrive (50 zł), kalkulator C. (100 zł), pióro (150 zł), perfum (45 zł).

Żądanie dotyczące odszkodowania za zniszczone na skutek wypadku rzeczy osobiste B. G. obejmowało utracone (zniszczone): biustonosz (70 zł), majtki (10 zł), rajstopy (10 zł), bluzkę (69,90 zł), spodnie (79,90 zł), buty (246,05 zł), płaszcz (74,95 zł), zegarek (100 zł), kołczyk (46,55 zł), łańcuszek z medalikiem (970 zł), torebkę irchową (100 zł), leki (30 zł), zapalniczkę składaną (7 zł), mini latarkę (20 zł), pióro (100 zł), parasol składany mini (50 zł), kosmetyczkę z wyposażeniem (150 zł).

Na dochodzone koszty zakupu lekarstw, przyrządów oraz koszty rehabilitacji składały się kwoty wynikające ze złożonych do akt sprawy faktur, rachunków, paragonów (w tym 74 za zakup paliwa).

Pozwana w toku całego procesu konsekwentnie domagała się oddalenia powództwa w całości, w tym również w zakresie rozszerzonych żądań.

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 28 maja 2018r. w sprawie zarejestrowanej pierwotnie pod sygn. akt I C 335/12 zasądził od pozwanej na rzecz:

a) powoda R. G. (1) kwotę 54.500 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami od kwoty 29.500 zł od dnia 12 września 2014r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami od kwoty 10 000 zł od dnia 15 kwietnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Sąd nadto zasądził od pozwanej na rzecz powoda R. G. (1) kwotę 4 873,34 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 944 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

b) powódki B. G. kwotę 100.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami od kwoty 15.200 zł od dnia 12 września 2014r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 44.800 zł od dnia 2 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 25.000 zł od dnia 31 maja 2017r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Sąd nadto zasądził od pozwanej na rzecz powódki B. G. kwotę 4.158,34 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 9.540,68 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a także polecił zwrócić powódce B. G. ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 500 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej pod pozycją 500007244639;

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 28 maja 2018r. w sprawie zarejestrowanej pierwotnie pod sygn. akt I C 1038/12 zasądził od pozwanej na rzecz:

a) powoda R. G. (1) kwotę 16 961,11 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 10 860,09 zł od dnia 26 czerwca 2012r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami od kwoty 2 794 zł od dnia 10 października 2012r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.807 zł od dnia 11 czerwca 2016r. do dnia zapłaty, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 500 zł od dnia 28 maja 2018r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Sąd nadto zasądził od pozwanej na rzecz powoda R. G. (1) kwotę 214,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał ściągnąć od powoda R. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. z roszczenia zasądzonego w punkcie II.1 kwotę 530,20 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 433,80 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

b) powódki B. G. kwotę 15.747,21 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 3 941,01 zł od dnia 26 czerwca 2012r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.660 zł od dnia 12 września 2012r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.364,81 zł od dnia 2 lipca 2016r. do dnia zapłaty, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7 281,39 złotych od dnia 15 lipca 2016r. do dnia zapłaty; z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 500 zł od dnia 28 maja 2018r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Sąd nadto zasądził od pozwanej na rzecz powódki B. G. kwotę 360,04 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał ściągnąć od powódki B. G. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. z roszczenia zasądzonego w punkcie II.6 kwotę 489,60 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 598,40 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że 4 października 2011r. R. G. (1) i B. G., idąc do pracy, zostali potrąceni przez samochód osobowy, którego kierowca stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w poruszających się po chodniku powodów. Sprawca był objęty świadczoną przez pozwaną ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W wyniku wypadku powód R. G. (1) doznał obrażeń ciała w postaci: wstrząśnienia mózgu, złamania wieloodłamowego kości podudzia prawego, otarcia naskórka pleców, stłuczenia okolic pośladkowych. Konieczne było leczenie operacyjne, stabilizacja złamania płytą (...). Pozostałe obrażenia ciała wymagały leczenia zachowawczego. Leczenie przebiegało standardowo, jednak nie uzyskano zrostu kości podudzia, co stanowi powikłanie i wiąże się z koniecznością kolejnego leczenia operacyjnego, które na dzień zamknięcia rozprawy nie zostało przeprowadzone. Powód na całej długości kości piszczelowej ma zespolenie. Procentowy trwały uszczerbek na zdrowiu w związku z doznanymi urazami ortopedycznymi (złamanie kości podudzia ze stawem rzekomym) wyniósł 25 %. Bezpośrednio po zdarzeniu powód trafił do szpitala miejskiego w Z., gdzie był hospitalizowany przez ok. miesiąc. Na zwolnieniu lekarskim przebywał łącznie ok. 9 miesięcy. Po uzyskaniu pełnego zrostu kostnego i potwierdzeniu czynnościowej niestabilności kolana może być konieczne leczenie operacyjne więzadeł stawu kolanowego, ale nie jest to przesądzone.

Od dnia wypadku u powoda narastały objawy zaburzeń depresyjnych (zaniżona samoocena, anhedonia, obniżony nastrój z dominującą dysforią i rozdrażnieniem, ruminalcja, tendencja do tłumienia emocji, wypierania i minimalizowania problemów). W dniu 13 stycznia 2015r. (data sporządzania opinii przez biegłego) objawy te nadal się utrzymywały na poziomie ograniczającym w stopniu umiarkowanym codzienne funkcjonowanie, zwłaszcza zawodowe. Ich nasilenie było jednak mniejsze niż w latach wcześniejszych (bezpośrednio po wypadku). U powoda stwierdzono trwały 5 % uszczerbek na zdrowiu psychicznym. Nie budziło wątpliwości, że zdiagnozowane objawy pozostają w bezpośrednim związku z wypadkiem z 4 października 2011r. i doznanymi wtedy obrażeniami (zaburzenia depresyjne pourazowe). U powoda nie stwierdzono tendencji do agrawacji objawów zaburzeń psychicznych, a wręcz do ich ukrywania. Za wskazane uznano podjęcie leczenia psychiatrycznego w warunkach ambulatoryjnych i terapii podtrzymującej.

Od lutego 2015r. powód został objęty leczeniem psychiatrycznym.

Przed wypadkiem powód był bardzo aktywny fizycznie. Jeździł na rowerze, dużo pływał, biegał. W lokalnych gazetach pojawiły się nawet artykuły na temat jego osiągnięć sportowych. Obecnie R. G. (1) nie uprawia sportów. Ból sprawia mu nawet szybsze chodzenie. Stanowi to ograniczenie w pracy zawodowej. Powód nadal rehabilituje nogę.

B. G. po wypadku z dnia 4 października 2011r. straciła przytomność i została odwieziona do S. M. w Z.. Na oddziale ortopedyczno – urazowym przebywała do 24 października 2011r. U powódki stwierdzono: wstrząśnienie mózgu, złamanie lewej łopatki, liczne rany twarzy w okolicy czołowej, stłuczenie kolana prawego, ranę szarpaną okolicy przdrzpekowej lewej, złamanie wyrostków kolczastych kręgów L3 i L4. Konieczne było leczenie operacyjne, zaopatrzenie chirurgiczne rany okolicy podkolanowej. Pozostałe obrażenia ciała wymagały leczenia zachowawczego. Badanie kliniczne wykazało ograniczenie ruchomości lewego barku i ograniczenie ruchomości lewego stawu

kolanowego, a ponadto zaburzenia czucia podudzia lewego. Stwierdzone zaburzenia mają charakter trwały. U powódki biegły z zakresu ortopedii stwierdził łączny uszczerbek na zdrowiu w wysokości 21 % - 3 % (uszkodzenie powłok twarzy bez zaburzeń funkcji), 10 % (przewlekłe zmiany stawu biodrowego), 5% (ograniczenie ruchomości i zaburzenia czucia powierzchownego podudzia), 3 % (izolowane uszkodzenia wyrostków poprzecznych). Powódka może w przyszłości wymagać planowego leczenia operacyjnego polegającego na odbarczeniu stenozy podbarkowej (poszerzenie przestrzeni między wyrostkiem barkowym łopatki a głową kości ramiennej). Może wystąpić także konieczność okresowej fizykoterapii i rehabilitacji zespołów bólowych kręgosłupa lędźwiowego.

W wyniku wypadku z dnia 4 października 2011r. u powódki występowały i występują do nadal objawy depresyjne o niewielkim nasileniu, nie upośledzające istotnie codziennego funkcjonowania. W stosunku do stanu sprzed wypadku u B. G. obniżony jest natomiast komfort codziennego życia oraz zdolność do odczuwania radości. Występują powracające depresyjne myśli związane przyczynowo – skutkowo ze zdarzeniem i jego następstwami oraz wahania nastroju z okresową płacziwością i obniżonym nastrojem. U powódki rozpoznano zaburzenia adaptacyjne o łagodnym przebiegu. B. G. nie wymagała bezwzględnie leczenia psychiatrycznego. Zasugerowano jej jednak, że podjęcie takiego leczenia poprawiłoby komfort codziennego funkcjonowania.

Na skutek wypadku u B. G. wystąpiła izolowana niedoczynność osi gonadotropowej, a więc zaburzenie hormonalne osi podwzgórze – przysadka – jajnik powodujące zaburzenia cyklu miesięczkowego. Od 4 października 2011r. powódka trwale przestała miesiączkować. Zaburzenia te są prawdopodobnie nieodwracalne.

Przed wypadkiem powódka miesiączkowała. Odbывała standardowe, kontrolne (profilaktyczne) wizyty ginekologiczne u doktora T. H. w Z.. Miało to miejsce dwa razy w roku, w okresie od 1998r. do 2013r.. Na podstawie wywiadu, badań ginekologicznych, cytologii i USG doktor H. w zaświadczeniu z dnia 20 grudnia 2016r. potwierdził, że do dnia wypadku stan narządu rodnych powódki nie odbiegał od normy i był prawidłowy, co nie dawało jakichkolwiek przesłanek do podejmowania diagnostyki i leczenia bezpłodności. Pierwsze problemy pacjentka zgłosiła podczas wizyty po wypadku w 2012r.. Jednocześnie lekarz stwierdził, że kartoteka powódki uległa zniszczeniu w wyniku prac remontowych w jego gabinecie. Dr T. H. zmarł w toku niniejszego postępowania.

Zaprzestanie miesiączkowania po wypadku początkowo wiązano z urazem psychicznym, jakiego doznała powódka. W wyniku podjęcia w 2014r. szerszej diagnostyki i leczenia w Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) O. K. (...) (...) w G. stwierdzono podwzgórzową przyczynę całkowitego braku miesiączki od dnia wypadku. Ponadto u powódki zdiagnozowano autoimmunologiczną niedoczynność tarczycy oraz niedobór witaminy B3. Wykluczono zespół (...).

Powodowie byli bardzo zdeterminowani, aby posiadać potomstwo. B. G. podejmowała w latach 2014 -2016 leczenie w Centrum (...) sp. z o.o. w M. oraz w Centrum (...) sp. z o.o. spółce komandytowej w K.. Zastosowana terapia hormonalna pozwoliła wykonać u B. G. zabieg in vitro, w wyniku którego powódka zaszła w ciążę. W dniu 30 marca 2015r. doszło jednak do poronienia w wyniku sepsy (w 22 tygodniu). Kolejne próby przeprowadzenia skutecznego zabiegu in vitro nie powiodły się. Ostatecznie powódkę poinformowano, że w jej organizmie doszło już do tyłu zmian, właściwie o nieodwracalnym charakterze, że dalsze działania mające na celu zajście w ciążę mogłyby stanowić zagrożenie dla jej zdrowia.

Na skutek wypadku, oprócz opisanych powyżej urazów, powódka doznała wielu ran twarzy, w której miała powbijane odłamki szkła. Zostały one wyleczone bez widocznych śladów. Jedynie brew powódki nie do końca zarasta. Ponadto B. G. ma wgniecenie w kości nosa na skutek wbicia się w nią podczas potrącenia „noska” okularów oraz bliznę w okolicach lewego kolana.

Powódka odczuwa ograniczenia w wykonywaniu podstawowych czynności (mycie okien, wieszanie firanek, podnoszenie określonych przedmiotów), z czym przed wypadkiem nie miała najmniejszych trudności. Okresowo, zwłaszcza w czasie zmiany pogody, odczuwa bóle barku i łopatki. Przyjmuje bardzo dużo leków (endokrynologiczne, na zapalenie żołądka i zespół jelita drażliwego, przeciwbólowe, rozkurczające).

Przed wypadkiem B. G. była bardzo otwarta i aktywna. Udzielała się charytatywnie. Organizowała akcje pomocy dla domów dziecka, hospicjów. Jeździła na rowerze i łyżwach. Ukończyła dwa kierunki studiów. Obecnie nic jej się nie chce. Czuje się wycofana, dysfunkcyjna. Stała się chorobliwie opiekuńcza. Ciągłe zamartwia się o stan zdrowia męża. Powódka od września 2015r. stale korzysta z pomocy psychiatrycznej.

W dniu 1 września 2011r. powód R. G. (1) (zleceniobiorca) zawarł umowę o świadczenie usług edukacyjnych z G. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Centrum (...) w E. (zleceniodawca). Umowa została zawarta na czas określony do dnia 30 czerwca 2012r.. Na jej podstawie powód zobowiązał się do opracowania godzinowego rozkładu materiału nauczania zgodnego z podstawami programowymi oraz programem MEN z przedmiotów laboratorium logistyczno – spedycyjne oraz laboratorium magazynowe, a ponadto przeprowadzenia zajęć dydaktycznych w oparciu o opracowany plan zgodnie z ustalonym rozkładem. Za wykonanie wymienionych czynności powodowi miało przysługiwać wynagrodzenie w kwocie 24 zł brutto za godzinę lekcyjną. W związku z brakiem możliwości realizacji umowy przez powoda na skutek wypadku, została ona wypowiedziana w dniu 12 października 2011r., z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Planowana liczba godzin do realizacji w I semestrze roku szkolnego 2011/2012 wynosiła 156 godzin. Do dnia rozwiązania umowy powód zrealizował 20 godzin.

Na skutek wypadku z dnia 4 października 2011r. powód R. G. (1) dodatkowo poniósł następujące uzasadnione wydatki związane z zakupem leków i preparatów: exogen gel (30 zł), clexane (12,80 zł; 12,80 zł) lioton 1000 gel (34,60 zł; 59,98 zł; 59,98 zł; 58 zł; 59,90 zł; 29,90 zł; 29,90 zł; 29,99 zł), orton (12,76 zł), fastum żel (33,20 zł), oczar (20,99 zł), calcium (27,75 zł), osteogenon (43,30 zł), contractubex żel (69,49 zł), reparin gel (29,49 zł), heparin hasco forte żel (18,95 zł; 18,95 zł), octenispept (24,97 zł). Ponadto powód poniósł uzasadnione koszty zakupu: kul ortopedycznych (125 zł), szyny B. (97 zł), exogen ekspres system (2916 zł), obciążników do ćwiczeń (49,99 zł), uchwytów do ćwiczeń (29,99 zł), taśmy do ćwiczeń (30 zł), piłki golfowej (3,49 zł), piłki rehabilitacyjnej (60 zł). Dodatkowo poniósł koszty: przygotowania dokumentacji medycznej (65,92 zł), badań laboratoryjnych (25 zł), rehabilitacji (6.140 zł, w tym 2.700 zł zabiegi exogen).

Na skutek wypadku z dnia 4 października 2011r. powód R. G. (1) dodatkowo poniósł następujące uzasadnione wydatki związane z zakupem leków i preparatów : (...) krem (64,39 zł), orton (39,79 zł; 42,65 zł; 23,25 zł; 12,64 zł; 22,19 zł; 39,79 zł) reparil gel (24,99 zł), locoid (11,31 zł), exogen gel (30 zł), osteogenon (33,90 zł; 39,49 zł), clexane (232,70 zł). Ponadto powód poniósł uzasadnione koszty zakupu: nasadek na kule ortopedyczne (11 zł; 7 zł; 7 zł) nasadek do lasek (11 zł), materaca (399 zł), rowerka rehabilitacyjnego (1099,99 zł). Dodatkowo poniósł koszty: przygotowania dokumentacji medycznej (5,12 zł), badania RTG nogi (35 zł), badania RTG podudzia prawego (35 zł), badania dopplerowskiego układu żylnego kończyn dolnych (80 zł), masaży (70 zł, 30 zł).

W związku z urazami doznanymi w wypadku powód poniósł koszty wypożyczenia łóżka rehabilitacyjnego w łącznej wysokości 1000 zł.

W dniu 1 września 2011r. powódka B. G. (zleceniobiorca) zawarła ze S. W. (2) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą U. S. W. (2) (zleceniodawca) umowę zlecenie na prowadzenie ksiąg rachunkowych. Umowa została zawarta na okres od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2013 r.. Strony uzgodniły wynagrodzenie w łącznej wysokości 2400 zł brutto, płatne co trzy miesiące (w dniach: 30.11.2011r., 28.2.2012r, 31.5.2012r, 30.11.2012r., 28.2.2013 r., 31.5.2013 r., 31.8 2013 r. w kwotach po 300 zł. W dniu 7 października 2011r. zleceniodawca wypowiedział umowę ze skutkiem natychmiastowym w związku z długotrwałą chorobą zleceniobiorcy spowodowaną wypadkiem.

Powódka B. G. w dniu wypadku była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w (...) sp. z o.o. w Z. na stanowisku kierownika działu kadr i płac. Powódka w okresie od 4 października 2011r. do 2 kwietnia 2012r. przebywała na zasiłku chorobowym (wypadek w drodze do pracy), a w okresie od 3 kwietnia 2012 r. do 31 lipca 2012 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. W 2012r. powódka otrzymała nagrodę roczną za rok 2011 w wysokości 2.831,56 zł brutto. Gdyby nie przebywała na zasiłku chorobowym, nagroda ta wyniosłaby 3.980,99 zł brutto. W 2013r. powódka otrzymała nagrodę roczną za rok 2012 w wysokości 2.165,34 zł brutto. Gdyby nie przebywała na zasiłku chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym, nagroda ta wyniosłaby 4.486,11 zł brutto. Łącznie różnica w wysokości

uzyskanego dochodu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę za 2011 i 2012 r., uwzględniając wypłacone nagrody roczne, pomiędzy tym, jakie powódka uzyskałaby gdyby nie uległa wypadkowi, a faktycznie wypłaconymi świadczeniami wyniosła 7 281,39 zł netto.

Na skutek wypadku z dnia 4 października 2011 r. powódka B. G. poniosła następujące uzasadnione wydatki związane z zakupem leków i preparatów: contractubex żel (69,49 zł), lioton 1000 żel (29,99 zł; 29,99 zł), orton (29,49 zł), smecta (5,60 zł), ketospray (31,99 zł), active tape (40 zł), lactulosum (15,98 zł), ketospray (31,99 zł), oczar płyn spray (21,49 zł), fizjotape (115 zł). Ponadto poniosła koszty rehabilitacji (3.520 zł; 800 zł).

Na skutek wypadku z dnia 4 października 2011 r. powódka B. G. dodatkowo poniosła następujące uzasadnione wydatki związane z zakupem leków i preparatów, w tym dotyczących leczenia niepłodności: menopur (173,37 zł; 390,52 zł), F. 7 plastry (19,62 zł), bromergon (3,20 zł; 3,20 zł), duphaston (39,90 zł; 39,90 zł), utrogestan (193,80 zł; 96,90 zł; 145,35 zł; 145,35 zł), euthyrox (8,84 zł; 6 zł; 6 zł; 6 zł; 6 zł), system S. (12,10 zł; 12,10 zł; 36,30 zł), progynova (9 zł), encorton (9,38 zł), progynova (4,50 zł; 4,50 zł), pregnyl (20,96 zł; 23,01 zł), vigantolletten (10,64 zł; 7,43 zł), luteina (6,40 zł; 6,40 zł; 6,40 zł; 9,45 zł; 9,45 zł), estronem (6,02 zł; 6,02 zł; 6,02 zł; 6,02 zł), bio oil (28,86 zł), clexane (4,27 zł; 4,27 zł), clexane (12,38 zł). Ponadto powódka poniosła uzasadnione koszty zakupu: pojemników na moczu (1,70 zł; 3,08 zł; 2,40 zł) oraz na kał (0,70 zł; 2,10 zł). Dodatkowo poniosła koszty: badań USG jamy brzusznej (60 zł; 60 zł), usługi ginekologicznej (80 zł), badania lekarskiego (150 zł), konsultacji lekarskiej (80 zł), usługi medycznej (120 zł), porady endokrynologicznej (200 zł), badań laboratoryjnych (11 zł; 33 zł; 15 zł).

W trakcie diagnostyki i leczenia zaburzonego procesu miesiączkowania B. G. oraz w toku przygotowań do zabiegu in vitro powódka stosowała następujące, przepisane przez lekarzy, leki: euthyrox, vigantolletten, atoris, climonorm, system sequi, menopur, pregnyl, clexane, progynova, utrogestan, diclac, bromergon, encorton, F. 7 plastry, duphaston, crinone, estrofem, pregnyl, ovitrelle pen, uniox, amotaks, metronizadol, luteine, jodid, tadyferon, kwas foliowy.

Pismem z dnia 10 listopada 2011 r. pełnomocnik powodów wezwał pozwaną do zapłaty na rzecz swoich mocodawców po 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Ponadto domagał się zapłaty na rzecz R. G. (1): 2.500 zł za zniszczone w wyniku wypadku rzeczy oraz 900 zł tytułem utraconych zarobków, a na rzecz B. G. odpowiednio: 1.500 zł za zniszczone w wyniku wypadku rzeczy oraz 750 zł tytułem utraconych zarobków. Decyzjami z 29 grudnia 2011r. pozwana przyznała R. G. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 18.000 zł, a B. G. odpowiednio kwotę 16.000 zł, odmawiając uwzględnienia żądań w pozostałej części. Ponadto pełnomocnik powodów pismem z dnia 24 stycznia 2012r. (wpływ do pozwanej: 30 stycznia 2012 r.) domagał się zapłaty, z tytułu zwrotu kosztów leczenia i rehabilitacji, na rzecz R. G. (1) kwoty 11.004,08 zł, a na rzecz B. G. odpowiednio kwoty 5.691,68 zł. Do wezwania załączono poświadczony przez pełnomocnika powodów za zgodność z oryginałem dowody poczynienia określonych wydatków (faktur, rachunków).

Kolejne wezwanie do zapłaty z dnia 14 maja 2012 r. obejmowało żądanie przyznania na rzecz R. G. (1) kwoty 19.986,58 zł, a na rzecz B. G. 8.363,05 zł, w obydwu przypadkach z tytułu poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji oraz utraty dochodów wynikających z zawartych umów zleceń. Roszczenia odszkodowawcze nie zostały przez pozwaną spełnione.

Wyrokiem z dnia 15 maj 2012r. Sąd Rejonowy w Z. zasądził od sprawcy wypadku z dnia 4 października 2011 r. na rzecz każdego z powodów, na podstawie art. 46 § 1 k.k., po 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia. Świadczenia te zostały spłacone.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwa podlegały uwzględnieniu w części, natomiast jako podstawy prawne roszczeń wskazał art. 822 § 1 – 4 k.c., art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c., art. 444 § 1 k.c., 445 § 1 k.c., 189 k.p.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Odnosząc się w pierwszej kolejności co do roszczenia o zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 k.c., Sąd uprzednio wskazując jakie kryteria uwzględnia się przy ustalaniu rozmiaru cierpienia oraz wyjaśniając pojęcie odpowiedniej sumy pieniężnej, Sąd uznał, że żądane tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne będące skutkiem wypadku z dnia 4 października 2011r. kwoty: 54.500 zł na rzecz powoda R.

G. (1) i 10.000 zł na rzecz powódki B. G. są uzasadnione. Sąd uwzględnił, że w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił, tytułem zadośćuczynienia, R. G. (1) kwotę 18 000 zł zaś B. G. 16 000 zł, a ponadto powodowie otrzymali po 2 500 zł od sprawcy wypadku. Sąd uwzględnił, ustalając wysokość zadośćuczynienia, że stopień nasilenia cierpienia R. G. (1) był bardzo duży. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda biegły ortopeda ustalił na 25 %, a biegły psychiatra na 5 %. Powód przez około 9 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim, a proces leczenia przebiegał z komplikacjami. Sąd uwzględnił także okoliczności związane z następstwami zdrowotnymi wypadku, jakie wystąpiły u powódki i skutkowały brakiem możliwości naturalnego poczęcia potomstwa, a które bezpośrednio miały wpływ na powoda jako męża B. G..

Ustalając wysokość zadośćuczynienia należnego B. G., Sąd uwzględnił, że trwały uszczerbek na zdrowiu powódki biegły ortopeda określił na 21 %. Wypadek drastycznie zmienił także życie B. G., która po wypadku ma obniżony komfort codziennego życia oraz zdolność do odczuwania radości. Nadto powódka doznała wielu ran twarzy, w której miała powbijane odłamki szkła. Nadto, w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem pozostaje krzywda związana z brakiem możliwości posiadania potomstwa, a która jest niemożliwa do wycenienia.

O odsetkach od zasądzonych na rzecz R. G. (1) i B. G. zadośćuczynień Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 k.c.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda R. G. (1) ustawowe odsetki od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki od kwoty 29.500 zł od dnia 12 września 2014r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki od kwoty 10.000 zł od dnia 15 kwietnia 2015r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie.

Sąd wskazał, że data 21 grudnia 2011r. przypadła po upływie ustawowego 30 dniowego terminu od zgłoszenia szkody. Data 12 września 2014r. to dzień następny po doręczeniu pozwanej odpisu pisma z dnia 24 lipca 2014r. rozszerzającego powództwo, a 15 kwietnia 2015r. odpowiednio dzień następny po doręczeniu pozwanej odpisu pisma rozszerzającego powództwo z dnia 9 kwietnia 2015r.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki B. G. ustawowe odsetki od kwoty 15.000 zł od dnia 21 grudnia 2011r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki od kwoty 15.200 zł od dnia 12 września 2014r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 44.800 zł od dnia 2 lipca 2016 r. i ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 25.000 zł od dnia 31 maja 2017r.

Sąd wskazał, że data 21 grudnia 2011r. przypadła po upływie ustawowego 30 dniowego terminu od zgłoszenia szkody. Data 12 września 2014 r. to dzień następny po doręczeniu pozwanej odpisu pisma z dnia 24 lipca 2014 r. rozszerzającego powództwo, a 2 lipca 2016 r. odpowiednio dzień następny po doręczeniu pozwanej odpisu pisma rozszerzającego powództwo z dnia 19 maja 2016 r. Z kolei 31 maja 2017 r. to dzień następny po doręczeniu ubezpieczycielowi pisma strony powodowej z dnia 10 kwietnia 2017 r. (

Sąd oddalił przy tym żądania powodów o ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 4 października 2011r. stwierdzając, że powodowie nie wykazali, aby jakiegokolwiek inne, niemożliwe obecnie do przewidzenia schorzenia, mogły u nich wystąpić jako następstwa wypadku z dnia 4 października 2011r.

Sąd uwzględnił również w części powództwa o odszkodowanie, zarejestrowane pierwotnie pod sygn. akt I C 1038/12, których podstawę stanowił art. 444 § 1 k.c.

Sąd zasądził na rzecz powoda R. G. (2) z kwoty 7.008 zł z tytułu utraconych zarobków kwotę 2.794 zł uznając za wykazane uznano roszczenie odszkodowawcze dotyczące 136 nieprzepracowanych godzin. Przy przyjęciu stawki 24 zł brutto/godzinę dawałoby to sumę 3264 zł brutto. Zasądzeniu podlegała jednak wartość netto w kwocie 2794 zł.

Z dochodzonej przez powoda pierwotnie kwoty 11.395,16 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji Sąd uwzględnił kwotę 10.260,09 zł. Obejmowała ona uzasadnione i pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem

wydatki: exogen gel (30 zł), clexane (12,80 zł; 12,80 zł) lioton 1000 gel (34,60 zł; 59,98 zł; 59,98 zł; 58 zł; 59,90 zł; 29,90 zł; 29,90 zł; 29,99 zł), orton (12,76 zł), fastum żel (33,20 zł), oczar (20,99 zł), calcium (27,75 zł), osteogenon (43,30 zł), contractubex żel (69,49 zł), reparin gel (29,49 zł), heparin hasco forte żel (18,95 zł; 18,95 zł), octenissept (24,97 zł), kule ortopedyczne (125 zł), szyna B. (97 zł), exogen ekspress system (2916 zł), obciążniki do ćwiczeń (49,99 zł), uchwyty do ćwiczeń (29,99 zł), taśma do ćwiczeń (30 zł), piłka golfowa (3,49 zł), piłka rehabilitacyjna (60 zł), przygotowanie dokumentacji medycznej (65,92 zł), badania laboratoryjne (25 zł), rehabilitacja (6140 zł, w tym 2 700 zł zabiegi exogen).

Uwzględniając charakter obrażeń doznanych przez powoda oraz skomplikowany proces ich leczenia (powikłania), Sąd za uzasadniony uznał zakup urządzenia exogen ekspress system wspomagającego wzrost kostny

Sąd za uzasadnione i wykazane uznał poniesione przez powoda koszty rehabilitacji.

Z dochodzonej przez powoda z tytułu pozostałych poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji kwoty 15.442,55 zł Sąd uwzględnił kwotę 2407,02 zł. Obejmowała ona następujące uzasadnione i pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem wydatki: (...) krem (64,39 zł), orton (39,79 zł; 42,65 zł; 23,25 zł; 12,64 zł; 22,19 zł; 39,79 zł) reparil gel (24,99 zł), locoid (11,31 zł), exogen gel (30 zł), osteogenon (33,90 zł; 39,49 zł), clexane (232,70 zł), nasadki na kule ortopedyczne (11 zł; 7 zł; 7 zł), nasadki do lasek (11 zł), materac (399 zł), rowerek rehabilitacyjny (1099,99 zł), przygotowanie dokumentacji medycznej (5,12 zł), badanie RTG nogi (35 zł), badanie RTG podudzia prawego (35 zł), badania dopplerowskiego układu żylnego kończyn dolnych (80 zł), masaże (70 zł, 30 zł). Sąd za zasadny uznał zakup materaca oraz rowerka rehabilitacyjnego. Sąd wskazał, że zasądzono jedynie te leki, które były objęte wcześniej złożonymi fakturami, a co do których biegły potwierdził ich związek z wypadkiem.

Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 1.000 zł z tytułu poniesionych kosztów wypożyczenia łóżka rehabilitacyjnego, uznając, że pozostałe koszty nie zostały wykazane zgodnie z art. 6 k.c.

O odsetkach od zasądzonych na rzecz powoda R. G. (1) kwot tytułem roszczenia odszkodowawczego Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz 817 k.c..

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda ustawowe odsetki od kwoty 10.860,09 zł od dnia 26 czerwca 2012 r., a od 1 stycznia 2016 r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki od kwoty 2.794 zł od dnia 10 października 2012r., a od 1 stycznia 2016r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 2.807,02 zł od dnia 11 czerwca 2016r. i ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 500 zł od dnia 28 maja 2018r..

Z dochodzonej przez powódkę B. G. kwoty 2400 zł z tytułu utraconych zarobków na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 września 2011r. Sąd uwzględnił kwotę 860 zł netto.

Sąd uznał roszczenie za zasadne za okres przebywania powódki na zwolnieniu L-4.

Z dochodzonej przez powódkę B. G. kwoty 13.113,96 zł z tytułu utraconych zarobków na podstawie umowy o pracę Sąd uwzględnił kwotę 7.281,39 zł stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem, jakie powódka uzyskałaby, gdyby nie przebywała w okresie od 4 października 2011 i 31 lipca 2012r. na zasiłku chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym, przy uwzględnieniu nagród rocznych, a faktycznie wypłaconym zasiłkiem chorobowym i nagrodami.

Z dochodzonej przez powódkę pierwotnie kwoty 5149,03 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji Sąd uwzględnił kwotę 4741,01 zł która obejmowała następujące wydatki: contractubex żel (69,49 zł), lioton 1000 żel (29,99 zł; 29,99 zł), orton (29,49 zł), smecta (5,60 zł), ketospray (31,99 zł), active tape (40 zł), lactulosum (15,98 zł), ketospray (31,99 zł), oczar płyn spray (21,49 zł), fizjotape (115 zł), rehabilitacja (3520 zł; 800 zł).

Za uzasadnione i prawidłowo wykazane uznano poniesione przez powódkę koszty rehabilitacji. Z dochodzonej przez powódkę z tytułu pozostałych poniesionych kosztów leczenia i rehabilitacji kwoty 5637,14 zł Sąd uwzględnił kwotę 2364,81 zł, która obejmowała następujące wydatki: menopur (173,37 zł; 390,52 zł), F. 7 plastry (19,62 zł), bromergon (3,20 zł; 3,20 zł), duphaston (39,90 zł; 39,90 zł), utrogestan (193,80 zł; 96,90 zł; 145,35 zł; 145,35 zł), euthyrox (8,84

zł; 6 zł; 6 zł; 6 zł; 6 zł), system S. (12,10 zł; 12,10 zł; 36,30 zł), progynova (9 zł), encorton (9,38 zł), progynova (4,50 zł; 4,50 zł), pregnyl (20,96 zł; 23,01 zł), vigantoletten (10,64 zł; 7,43 zł), luteina (6,40 zł; 6,40 zł; 6,40 zł; 9,45 zł; 9,45 zł), estronem (6,02 zł; 6,02 zł; 6,02 zł; 6,02 zł), bio oil (28,86 zł), clexane (4,27 zł; 4,27 zł), clexane (12,38 zł), pojemniki na mocz (1,70 zł; 3,08 zł; 2,40 zł), pojemniki na kał (0,70 zł; 2,10 zł), badania USG jamy brzusznej (60 zł; 60 zł), usługa ginekologiczna (80 zł), badanie lekarskie (150 zł), konsultacja lekarska (80 zł), usługa medyczna (120 zł), porada endokrynologiczna (200 zł), badania laboratoryjne (11 zł; 33 zł; 15 zł).

Sąd podkreślił, że uwzględnił jedynie te medykamenty, które zostały uznane za uzasadnione przez biegłego z zakresu ortopedii, uznając, że wykazanie związku zakupu i stosowania innych leków z wypadkiem wymagało wiadomości specjalnych, natomiast strona powodowa nie zawniosowała odpowiedniego dowodu z opinii biegłego.

Sąd uznał nadto zasadność roszczenia związanego z trwałym zaprzestaniem miesiączkowania u powódki w zakresie, w jakim obejmowało ono żądanie zwrotu kosztu zakupu lekarstw wymienionych w dokumentacji powódki pochodzącej z Centrum (...) sp. z o.o. w M., Centrum (...) sp. z o.o. spółki komandytowej w K. oraz Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) O. K. (...) (...) w G.. W pozostałej części Sąd uznał roszczenie za niewykazane, w szczególności odnośnie kosztów leczenia psychiatrycznego.

O odsetkach od zasądzonych na rzecz powódki B. G. kwot tytułem roszczenia odszkodowawczego Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz 817 k.c..

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki ustawowe odsetki od kwoty 3,941,01 zł od dnia 26 czerwca 2012 r., a od 1 stycznia 2016 r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki od kwoty 1.160 zł od dnia 12 września 2012 r., a od 1 stycznia 2016 r. ustawowe odsetki za opóźnienie; ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 2.364,81 zł od dnia 2 lipca 2016r.; ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 7.281,39 zł od dnia 15 lipca 2016 r.; ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 500 zł od dnia 28 maja 2018r..

W pozostałej części Sąd uznał powództwo za niewykazane i je oddalił.

Następnie Sąd wskazał, że z uwagi na połączenie spraw o sygn. I C 335/12 i I C 1038/12 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 219 k.p.c. odrębnemu rozliczeniu podlegały w nich koszty procesu przy uwzględnieniu również tego, że powodów łączyło współuczestnictwo formalne.

Sąd jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu w sprawie o sygn. akt I C 335/12 wskazał art. 100 zd. 2 k.p.c.. dokonując następnie ich szczegółowego rozliczenia, natomiast o nieuiszczonych kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przy uwzględnieniu wyniku procesu.

Sąd jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu w sprawie o sygn. I C 1038/12 wskazał art. 100 zd. pierwsze k.p.c., dokonując następnie ich szczegółowego rozliczenia, natomiast o nieuiszczonych kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 u.k.s.c..

Apelację od tego orzeczenia wniosły obie strony.

Pozwany zaskarżył wyrok w zakresie w sprawie zarejestrowanej pierwotnie pod sygn. akt I C 335/12 w punkcie I. 5) c) d) w części zasądzonej od pozwanego na rzecz powódki B. G.: • zadośćuczynienie ponad kwotę 40 000,00 zł z odsetkami ustawowymi, tj. do kwoty 60 000,00 zł wraz z: - ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 35 000,00 zł od dnia 2 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 25 000,00 zł od dnia 31 maja 2017 r. do dnia zapłaty; oraz w punkcie I. 7), 8), 9) natomiast w sprawie zarejestrowanej pierwotnie pod sygn. akt I C 1038/12 w punkcie II. 6) c) w części zasądzonej od pozwanego na rzecz powódki B. G. odszkodowanie ponad kwotę 13 382,40 zł z odsetkami, tj. do kwoty 2 364,81 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 lipca 2016 r. do dnia zapłaty; oraz w punkcie II. 8), 9), 10).

Zarzuć naruszenie przepisów prawa procesowego, a to :

a) art. 233 § 1 k.p.c., poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, niewłaściwą ocenę wiarygodności i mocy zebranych w sprawie dowodów oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny tychże dowodów, w szczególności błędną ocenę opinii biegłego ginekologa -endokrynologa prof. dr hab. n. med. T. P., zgromadzonej w sprawie niepełnej dokumentacji medycznej powódki i dowodu z przesłuchania powódki w charakterze strony - skutkiem czego Sąd dokonał błędnych ustaleń, że zaburzenia ginekologiczno-endokrynologiczne powódki pozostają w związku z wypadkiem z dnia 4 października 2011 r., a następnie wywiódł błędne wnioski, co doprowadziło do błędnego rozstrzygnięcia i zasądzenia zawyżonych kwot zadośćuczynienia i odszkodowania,

b) art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 217 § 1 i 2 k.p.c. i art. 227 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku pozwanego o pozyskanie dalszej dokumentacji medycznej powódki w tym wyników badań endokrynologicznych powódki oraz o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego ginekologa- endokrynologa, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji błędnego rozstrzygnięcia i zasądzenia zawyżonych kwot zadośćuczynienia i odszkodowania,

Zarzuć również naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

a) art. 361 § 1 k.c. poprzez uznanie, że leczenie endokrynologiczno - ginekologiczne powódki pozostaje w związku z wypadkiem, podczas, gdy okoliczność powyższa nie została wykazana;

b) art. 6 k.c. poprzez uznanie, że powódka przedstawiła wiarygodne dowody potwierdzające doznanie wskutek wypadku krzywdy uzasadniającej przyznanie zadośćuczynienia w łącznej wysokości 118 500,00 złotych oraz odszkodowania w kwocie 15 747,21 zł podczas, gdy okoliczność powyższa nie została wykazana;

c) art. 445 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu przez Sąd, że łączna kwota zadośćuczynienia w wysokości 118 500,00 zł, przyznanego powódce za krzywdę doznaną wskutek wypadku z dnia 4 października 2011 r., jest kwotą „odpowiednią” w znaczeniu tej normy podczas gdy powódka nie wykazała związku zaburzeń endokrynologicznych z wypadkiem;

d) art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 445 § 1 k.c. i w zw. z art. 444 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, iż odsetki od zasądzonych kwot należą się od dat wskazanych w wyroku, a nie zaś od daty wyrokowania;

Nadto wniosła, na podstawie art. 382 k.p.c., o:

a) zobowiązanie N. (...) Oddziału Wojewódzkiego w K. (ul. (...), (...)-(...) K.) do wskazania placówek medycznych, w których powódka leczyła się ginekologicznie i endokrynologicznie przed dniem 4 października 2011 r. co najmniej od dnia 1 stycznia 2000 r. na okoliczność stanu zdrowia powódki przed i po przedmiotowym zdarzeniu;

b) zobowiązanie powódki do przedstawienia niezbędnej dokumentacji medycznej sprzed wypadku co najmniej od dnia 1 stycznia 2000 r. i z 2011-2012 r. oraz aktualnych wyników podstawowych badań hormonalnych (badania z krwi -hormony tarczycy, hormony żeński, wit D3), wynik badania histeroskopii na okoliczność braku związku pomiędzy wypadkiem z dnia 4 października 2011 r. a stwierdzonymi u powódki zaburzeniami endokrynologicznymi;

c) zobowiązanie powódki do wskazania placówki, gdzie była przygotowywana do zabiegu in vitro w 2011 i 2012 r., a następnie zwrócenie się do wskazanej placówki medycznej o pełną dokumentację leczenia powódki, a następnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji na okoliczność braku związku pomiędzy wypadkiem z dnia 4 października 2011 r. a stwierdzonymi u powódki zaburzeniami endokrynologicznymi;

a dopiero następnie o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego ginekologa - endokrynologa (niż prof. T. P.) na okoliczność braku związku pomiędzy wypadkiem z dnia 4 października 2011 r. a stwierdzonymi u powódki zaburzeniami endokrynologiczno – ginekologicznymi.

Nadto wniosła o zmianę wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania za I instancję wg. Norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. Ponadto wnoszę o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztu opłaty sądowej i kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania - przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

Powodowie zaskarżyli wyrok w części tj.

- a) w zakresie pkt. II ppkt. 2) w zakresie oddalenia powództwa ponad kwotę 16.961,11 zł obejmującego kwotę 16.152,26 zł;
- b) w zakresie pkt. II ppkt. 7) w zakresie oddalenia powództwa ponad kwotę 15.747,21 zł obejmującego kwotę 7.955,41 zł;
- c) w zakresie pkt. II ppkt. 3), 4), 8), 9) tj. orzeczenia o kosztach postępowania.

Zarzucili naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, nienależytą ocenę i rozważenie materiału dowodowego, co doprowadziło zdaniem apelującego do poczynienia przez Sąd dowolnych ustaleń faktycznych, polegających m.in. na uznaniu, iż powodowie nie wykazali częściowo swego roszczenia, poniesione przez nich koszty zakupu leków nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem oraz uznaniu iż domagając się odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów dojazdu do placówek medycznych mają zamiar wyłudzić nienależne im odszkodowanie.

Nadto zarzucili błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegający na:

przyjęciu, iż należne powodowi R. G. (1) odszkodowanie z tytułu utraconych zarobków na podstawie umowy o świadczenie usług edukacyjnych z dnia 01 września 2011 r. za okres II semestru nie zostało wykazane, podczas gdy powszechnie wiadomym jest, iż wszelkie umowy o świadczenie usług edukacyjnych - nauczycielskich zawierane są na okres całego roku akademickiego i wiążą się ze świadczeniem pracy w porównywalnym wymiarze w I i II semestrze, a dokładne określenie wymiaru godzin w II semestrze nie było możliwe z uwagi na fakt, iż nie był jeszcze sporządzony plan zajęć (w chwili wypadku rozpoczęto zaledwie I semestr), co za tym idzie należało przyjąć identyczną liczbę godzin lekcyjnych jak w I semestrze i zasądzić na rzecz powoda dodatkowo kwotę 3.744,00 zł tytułem utraconych zarobków za II semestr zajęć;

bezzasadnym nieuwzględnieniu powództwa R. G. (1) w zakresie odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów zakupu: A. C.: faktura nr (...) z dnia 27.10.2011r. na kwotę 6,40 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2014r. na kwotę 11,73 zł + 11,73 zł, faktura nr (...) z dnia 13.06.2014r. na kwotę 23,46 zł; D.: faktura nr (...) z dnia 02.12.2011r. na kwotę 71,16 zł, faktura nr (...) z dnia 22.02.2012r. na kwotę 25,11 zł + 25,11 zł, faktura nr (...) z dnia 21.01.2015r. na kwotę 21,15 zł, faktura nr (...) z dnia 13.08.2014r. na kwotę 21,15 zł, faktura nr (...) z dnia 19.02.2014r. na kwotę 42,30 zł, faktura nr (...)/2014z dnia 28.06.2014r. na kwotę 21,15 zł; L.: faktura nr (...) z dnia 01.09.2014r. na kwotę 7,43 zł, faktura nr (...) z dnia 21.07.2014r. na kwotę 32,80 zł, faktura nr (...) z dnia 09.07.2014r. na kwotę 26,24 zł, faktura nr (...) z dnia 13.05.2014r. na kwotę 6,87 zł, faktura nr (...) z dnia 02.05.2014r. na kwotę 19,05 zł, faktura nr (...) z dnia 18.04.2014r. na kwotę 19,05 + 6,35 zł, faktura nr (...) z dnia 08.04.2014r. na kwotę 25,40 zł, faktura nr (...) z dnia 21.03.2014r. na kwotę 6,27 + 6,27 zł, faktura nr (...) z dnia 19.02.2014r. na kwotę 19,05 zł, faktura nr (...) z dnia 14.02.2014r. na kwotę 12,70 zł + 6,35 zł, faktura nr (...) z dnia 15.01.2014r. na kwotę 6,54 + 6,54 + 13,08 zł, faktura nr (...) z dnia 19.12.2013r. na kwotę 23,56 zł, faktura nr (...) z dnia 28.06.2014r. na kwotę 6,40 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2014r. na kwotę 25,40 zł, faktura nr (...) z dnia 17.05.2014r. na kwotę 12,70 zł, faktura nr (...) z dnia 15.11.2013r. na kwotę 6,54 + 13,08 zł, faktura nr (...) z dnia 28.09.2013r. na kwotę 6,54 + 6,54 zł, faktura nr (...) z dnia 13.09.2013r. na kwotę 26,16 zł, faktura nr (...) z dnia 16.08.2013r. na kwotę 22,65 zł, faktura nr (...)

z dnia 14.12.2012r. na kwotę 20,70 zł, faktura nr (...) z dnia 09.07.2012r. na kwotę 9,99 zł, faktura nr (...) z dnia 02.03.2012r. na kwotę 23,97 zł, faktura nr (...) z dnia 13.06.2014r. na kwotę 19,68 zł, faktura nr (...) z dnia 02.05.2014r. na kwotę 19,05 zł; L.: faktura nr (...) z dnia 05.08.2013r. na kwotę 7,95 + 15,90 zł, faktura nr (...) z dnia 08.06.2013r. na kwotę 30,20 zł, faktura nr (...) z dnia 09.03.2013r. na kwotę 15,10 zł; F. (...): faktura nr (...) z dnia 25.02.2012r. na kwotę 78,99 zł; O.: faktura nr (...) z dnia 22.02.2012r. na kwotę 39,79 zł, faktura nr (...) z dnia 18.05.2013r. na kwotę 42,65 zł, faktura nr (...) z dnia 17.04.2013r. na kwotę 23,25 zł, faktura nr (...) z dnia 30.03.2013r. na kwotę 13,30 zł, faktura nr (...) z dnia 09.03.2013r. na kwotę 12,64 zł; M.: faktura nr (...) z dnia 22.02.2012r. na kwotę 7,70 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2015r. na kwotę 3,20 + 3,20 zł, faktura nr (...) z dnia 13.12.2014r. na kwotę 3,20 zł, faktura nr (...) z dnia 02.10.2014r. na kwotę 9,60 zł; E.: faktura nr (...) z dnia 23.02.2012r. na kwotę 30,00 zł i faktura nr (...) z dnia 05.01.2012r. na kwotę 30,00 zł; C.: faktura nr (...) z dnia 12.11.2011r. na kwotę 22,48 zł; P.: faktura nr (...) 015 z dnia 21.01.2015r. na kwotę 6,50 zł, faktura nr (...) z dnia 13.08.2014r. na kwotę 6,88 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2014r. na kwotę 6,98 zł, faktura nr (...) z dnia 16.08.2013r. na kwotę 2,63 zł, faktura nr (...) z dnia 26.09.2012r. na kwotę 10,99 zł, faktura nr (...) z dnia 19.12.2013r. na kwotę 12,78 zł; H.: faktura nr (...) z dnia 02.10.2014r. na kwotę 4,86 zł; F.: faktura nr (...) z dnia 15.01.2014r. na kwotę 24,95 zł; Pojemnik na mocz sterylny 5,70 zł + 1,62 zł; Dieta faktura nr (...) z dnia 30.06.2014r. na kwotę 89,86 Łącznie 1412,38 zł, Podczas gdy leki te, maści i żele były kupowane w bezpośrednim związku z doznanymi przez powoda urazami, korzystanie z rehabilitacji (L. 1000, E.), a także pogorszeniem się na skutek wypadku schorzenia cukrzycy; karnet na basen 5x90 zł + 31,90 zł = 481,90 zł, stanowiący formę rehabilitacji o czym szerzej w uzasadnieniu apelacji; zbiorczo kwoty 600 zł, tytułem zakupionych witamin i suplementów diety w związku z obniżoną odpornością, łysieniem odleżynowym, problemami z wypróżnianiem spowodowanym długotrwałym leżeniem, uszkodzeniem wątroby w związku z zażywaniem dużej ilości leków o czym szerzej w uzasadnieniu, a także pogorszeniu się stanu zdrowia powoda dot. choroby cukrzycy co wynika wprost z zaświadczenia lekarskiego znajdującego się w aktach sprawy;

przyjęciu, iż należne z tytułu zniszczonych rzeczy odszkodowanie na rzecz powoda R. G. (1) winno opiewać na kwotę 500 zł, podczas gdy realnie poniesiona przez powoda z tego tytułu szkoda opiewa na kwotę 2.723,98 zł, powód mógł jedynie wskazać na przedmioty, które zostały zniszczone w trakcie wypadku, a także wskazać iż takie rzeczy faktycznie nabył i jaka była ich wartość, doświadczenie życiowe zaś przemawia za tym, iż biorąc pod uwagę wykazane obrażenia ciała jakich doznał powód rzeczy te zostały faktycznie zniszczone, zatem z tego tytułu dochodzę dodatkowo kwoty 2.223,98 zł;

przyjęciu, iż żądanie zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych przez powodów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, nieuzasadnione oraz przyjęciu, iż powodowie próbują w ten sposób wyłudzić nienależne im odszkodowanie, podczas gdy z załączonej do akt dokumentacji medycznej oraz zeznań powodów wyraźnie wynika, iż powodowie zmuszeni byli (i są nadal) dojeżdżać do kilkunastu placówek medycznych na własny koszt, w tym m.in. do K. w celu leczenia, diagnozowania itp., co zresztą czynią po dziś dzień, albowiem leczenie chociażby powódki jest w dalszym stanie zaawansowane (zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 11 sierpnia 2014r. lek. specjalisty chorób wewnętrznych), a fakt przedłożenia przez powodów paragonów i rachunków za paliwo za okres trzech lat wynika z faktu, iż dopiero po takim okresie od wypadku zaczęli gromadzić wszelkie rachunki związane z leczeniem, do czego zaraz po zdarzeniu nie byli zdolni, czy też świadomi możliwości ubiegania się o zwrot tych kosztów od pozwanego, zatem odszkodowanie należne powodowi z tego tytułu, a udokumentowane przedłożonymi rachunkami, wynosi nie mniej niż 7.790,00 zł, na marginesie wskazuję, iż kwota ta dotyczy obojga powodów, natomiast jest dochodzona w piśmie pełnomocnika rozszerzającego powództwa na rzecz R. G. (1);

przyjęciu, iż należne powódce B. G. odszkodowanie z tytułu utraconych zarobków na podstawie umowy zlecenia z dnia 01 września 2011r. podlega uwzględnieniu w kwocie 860,00 zł netto, podczas gdy winna to być kwota minimum (...).71 zł (3x2400 brutto - 9 miesięcy, rozliczenie co 3 miesięcy w kwocie 2400 zł brutto minus 860 zł zasądzonej kwoty);

przyjęciu, iż należne z tytułu zniszczonych rzeczy odszkodowanie na rzecz powódki B. G. winno opiewać na kwotę 500 zł, podczas gdy realnie poniesiona przez powódkę z tego tytułu szkoda opiewa na kwotę 2133,97 zł, powódka mogła jedynie wskazać na przedmioty, które zostały zniszczone w trakcie wypadku, a także wskazać iż takie rzeczy faktycznie nabyła i jaka była ich wartość, doświadczenie życiowe zaś przemawia za tym, iż biorąc pod uwagę wykazane obrażenia

ciała jakich doznała powódka, rzeczy te zostały faktycznie zniszczone na Oddziale Ratunkowym, zatem z tego tytułu dochodzę dodatkowo kwoty 1.633,97 zł (m.in. koszt zakupu nowych okularów wyniósł 158,02 zł)

na nieuwzględnieniu roszczeń powódki B. G. o zasądzenie tytułem odszkodowania kwoty 140,00 zł oraz 30,00 zł wynikających z konieczności przeprowadzenia badań laboratoryjnych pozostających w bezpośrednim związku z leczeniem po wypadku (znajdujące się w aktach sprawy, a załączone do apelacji rachunki nr (...)); błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż powódka B. G. nie wykazała, że przebywała na zwolnieniu lekarskim od maja do grudnia 2014r. na skutek wypadku komunikacyjnego, podczas gdy z dołączonej do akt sprawy dokumentacji medycznej i pracowniczej wprost wynika, iż powódka przebywała na zwolnieniu właśnie na skutek wypadku i podjętego leczenia (zaświadczenie pracodawcy), która po wypadku przeżywała ogromną traumę, nie potrafiła uczestniczyć w ruchu pojazdów, odczuwała silny lęk, miewała ataki paniki, zatem podjęte leczenie było jak najbardziej uzasadnione;

bezzasadnym nieuwzględnieniu powództwa B. G. w zakresie odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów zakupu leku L. - faktury nr: (...) z dnia 17.10.2014r. na kwotę 6,56 zł, (...) z dnia 02.12.2013r. na kwotę 22,50 zł, (...) z dnia 02.07.2013r. na kwotę 14,84 zł, (...) z dnia 16.04.2013r. na kwotę 22,65 zł, (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 7,95 zł, (...) z dnia 06.03.2013r. na kwotę 18,81 zł, (...) z dnia 25.06.2014r. na kwotę 26,24 zł, (...) z dnia 09.06.2014r. na kwotę 13,12 zł, (...) z dnia 27.05.2014r. na kwotę 6,35 zł + 12,70 zł, (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 6,62 zł, (...) z dnia 25.10.2013r. na kwotę 6,54 zł + 13,08 zł, (...) z dnia 28.09.2012r. na kwotę 20,70 zł, (...) z dnia 07.08.2012r. na kwotę 6,99 zł Łącznie kwota 205,65 zł; leku F. P. Soda faktura nr (...) z dnia 07.12.2013r. na kwotę 52,71 zł, leku D. (odmiana L.) faktura nr (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 5,40 zł, leku L. (pochodna L.) faktura nr (...) z dnia 09.06.2014r. na kwotę 6,00 zł, leku L. faktura nr (...) na kwotę 30,20 zł, mimo, iż zakup tych leków znajduje uzasadnienie w schorzeniu na które cierpi powódka od dnia wypadku tj. atoniczne jelito (dokumentacja w aktach). Leku K. faktura nr (...) z dnia 21.04.2015r. na kwotę 55,64 zł, związanego z leczeniem na skutek wypadku u powódki trzustki (dokumentacja w aktach). Leku U. numer faktury (...) z dnia 07.02.2015r. na kwotę 96,90 zł, mimo iż zakup tego leku był bezpośrednio związany z zabiegiem in vitro;

na przyjęciu, iż konieczność zakupu witamin, suplementów diety przez powódkę B. G. nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem, podczas gdy konieczność przyjmowania witamin i suplementów diety był podyktowany faktem, iż na skutek długotrwałego leczenia (przede wszystkim hormonalnego) powódki jej organizm był osłabiony, wystąpił niedobór m.in. wit D3 (zaświadczenie lekarskie z dnia 11.08.2014r., wyniki badań), zaczęły jej wypadać włosy, a także uszkodzeniu uległa wątroba, koniecznym było przyjmowanie leków i witamin sprzyjających ciąży, leczeniu niepłodności: (...) vera (...) z dnia 06.03.2014r. na kwotę 3,53 zł; V. D. (...) z dnia 08.04.2015r. na kwotę 29,30 zł; Selen (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 18,33 zł (stosowany przy leczeniu niepłodności); VIT A+E (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 4,82 zł (stosowany zamiennie z selenem); P. (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 13,30 zł (lek przeciwwzakrzepowy); H. (...) z dnia 17.10.2014r. na kwotę 12,95 zł.

Na tych podstawach wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II ppkt. 1) poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda R. G. (1) kwoty 16.152,26 zł ponad kwotę określoną w pkt II ppkt. 1) wyroku, tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami w sposób wskazany w pozwie oraz dalszych pismach procesowych oraz w pkt. II ppkt. 6) poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki B. G. kwoty 7955,41 zł ponad kwotę określoną w pkt. II ppkt. 6) wyroku, tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami w sposób wskazany w pozwie oraz dalszych pismach procesowych; zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z powodów zwrotu kosztów procesu za obie instancje wg norm prawem przepisanych; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z..

Nadto wnieśli o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania powodów, na okoliczność ustalenia zasadności dochodzonego odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów dojazdu, zniszczonych i witamin, korzystania przez powódkę z pomocy psychologa do dnia dzisiejszego oraz przyczyn korzystania z płatnych sesji, czasookresu oczekiwania na refundowane wizyty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powodów przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w większości mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logicznych i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Niemniej jednak, Sąd Okręgowy uznał, że zasądzona na ich rzecz kwota odszkodowania nie odpowiada wysokości wykazanej przez powodów w toku postępowania. Sąd Okręgowy uznał, że podnoszone w apelacji powodów zarzuty były w znacznej części uzasadnione co do każdego z nich.

W pierwszej kolejności należało jednak odnieść się do wysokości odszkodowania zasądzonego na rzecz powoda R. G. (1). W apelacji powód podniósł, że Sąd I instancji niezasadnie obniżył odszkodowanie poprzez uznanie, co do zasady, że wskazywane przez niego koszty nie pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem. Sąd Okręgowy dokonując ponownej analizy wydatków wskazanych w apelacji, uznał, że większość z nich została prawidłowo wykazana.

Odnosząc się do wydatków związanych z lekami: A. C., D., L., L., F. (...), O., M., E., C., P., H. i F. oraz pojemników na mocz sterylny, w ocenie Sądu Okręgowego, jedynie niektóre z nich zostały wyraźnie wykluczone przez biegłego sądowego, tj. za wyjątkiem D., A. C. M. (k. 210, 392). Z tych względów, Sąd Okręgowy, uznał, że przedłożone przez powoda dowody zakupu, tj.: L.: faktura nr (...) z dnia 01.09.2014r. na kwotę 7,43 zł, faktura nr (...) z dnia 21.07.2014r. na kwotę 32,80 zł, faktura nr (...) z dnia 09.07.2014r. na kwotę 26,24 zł, faktura nr (...) z dnia 13.05.2014r. na kwotę 6,87 zł, faktura nr (...) z dnia 02.05.2014r. na kwotę 19,05 zł, faktura nr (...) z dnia 18.04.2014r. na kwotę 19,05 + 6,35 zł, faktura nr (...) z dnia 08.04.2014r. na kwotę 25,40 zł, faktura nr (...) z dnia 21.03.2014r. na kwotę 6,27 + 6,27 zł, faktura nr (...) z dnia 19.02.2014r. na kwotę 19,05 zł, faktura nr (...) z dnia 14.02.2014r. na kwotę 12,70 zł + 6,35 zł, faktura nr (...) z dnia 15.01.2014r. na kwotę 6,54 + 6,54 + 13,08 zł, faktura nr (...) z dnia 19.12.2013r. na kwotę 23,56 zł, faktura nr (...) z dnia 28.06.2014r. na kwotę 6,40 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2014r. na kwotę 25,40 zł, faktura nr (...) z dnia 17.05.2014r. na kwotę 12,70 zł, faktura nr (...) z dnia 15.11.2013r. na kwotę 6,54 + 13,08 zł, faktura nr (...) z dnia 28.09.2013r. na kwotę 6,54 + 6,54 zł, faktura nr (...) z dnia 13.09.2013r. na kwotę 26,16 zł, faktura nr (...) z dnia 16.08.2013r. na kwotę 22,65 zł, faktura nr (...) z dnia 14.12.2012r. na kwotę 20,70 zł, faktura nr (...) z dnia 09.07.2012r. na kwotę 9,99 zł, faktura nr (...) z dnia 02.03.2012r. na kwotę 23,97 zł, faktura nr (...) z dnia 13.06.2014r. na kwotę 19,68 zł, faktura nr (...) z dnia 02.05.2014r. na kwotę 19,05 zł; L.: faktura nr (...) z dnia 05.08.2013r. na kwotę 7,95 + 15,90 zł, faktura nr (...) z dnia 08.06.2013r. na kwotę 30,20 zł, faktura nr (...) z dnia 09.03.2013r. na kwotę 15,10 zł; F. (...): faktura nr (...) z dnia 25.02.2012r. na kwotę 78,99 zł; O.: faktura nr (...) z dnia 22.02.2012r. na kwotę 39,79 zł, faktura nr (...) z dnia 18.05.2013r. na kwotę 42,65 zł, faktura nr (...) z dnia 17.04.2013r. na kwotę 23,25 zł, faktura nr (...) z dnia 30.03.2013r. na kwotę 13,30 zł, faktura nr (...) z dnia 09.03.2013r. na kwotę 12,64 zł; E.: faktura nr (...) z dnia 23.02.2012r. na kwotę 30,00 zł i faktura nr (...) z dnia 05.01.2012r. na kwotę 30,00 zł; C.: faktura nr (...) z dnia 12.11.2011r. na kwotę 22,48 zł; P.: faktura nr (...) z dnia 21.01.2015r. na kwotę 6,50 zł, faktura nr (...) z dnia 13.08.2014r. na kwotę 6,88 zł, faktura nr (...) z dnia 21.05.2014r. na kwotę 6,98 zł, faktura nr (...) z dnia 16.08.2013r. na kwotę 2,63 zł, faktura nr (...) z dnia 26.09.2012r. na kwotę 10,99 zł, faktura nr (...) z dnia 19.12.2013r. na kwotę 12,78 zł; H.: faktura nr (...) z dnia 02.10.2014r. na kwotę 4,86 zł; F.: faktura nr (...) z dnia 15.01.2014r. na kwotę 24,95 zł oraz pojemnika na mocz sterylny za kwotę 5,70 zł i 1,62 zł były uzasadnione i wykazywały zasadność poniesienia tych kosztów.

Sąd uznał również zasadność uwzględnienia również kosztów związanych z zakupem karnetów na basen, tj. kwoty 481,90 zł albowiem rehabilitacja była prowadzona również na basenie, w związku z czym kwota ta winna zostać uwzględniona. Łącznie udokumentowane kwoty wyniosły 581,90 zł (k. 618, 619, 622, 623, 628 i k. 630), dlatego żądane roszczenie należało uznać za uzasadnione.

Nie było podstaw do stwierdzenia, że roszczenie odnośnie kwoty zakupu suplementów i witamin było skutecznie zakwestionowane. Z tych względów Sąd Okręgowy uznał, że również koszty poniesione z tego tytułu winny zostać zwrócone powodowi.

Niezasadnie również Sąd ustalił wysokość utraconych przez powoda zarobków wyłącznie na kwotę 2.794 zł albowiem gdyby nie wypadek, nie było podstaw do uznania, że umowa mogłaby zostać wcześniej rozwiązana. Dlatego też Sąd uwzględnił roszczenie powoda również za II semestr zajęć i zasądził kwotę 3.204,78 zł stanowiące kwotę netto od kwoty brutto 3.744 zł należnej za przeprowadzenie 156 godzin lekcyjnych.

Sąd uznał również za wiarygodny wykaz rzeczy zniszczonych podczas prowadzonej akcji ratunkowej. Na k. 517 powód ustalił wartość tych na kwotę 2.723,98 zł. Zatem skoro Sąd I instancji zasądził kwotę 500 zł, Sąd Okręgowy uznał zasadność podwyższenia z tego tytułu odszkodowania o kwotę 2.273,98 zł.

Odnosząc się natomiast do roszczenia powódki B. G., Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w jej roszczenie, w zakresie wskazanym apelacją było uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy wskazać należy, że powódka w okresie poprzedzającym zdarzenie zawarła umowę zlecenie na okres od 1 września 2011r. do 31 sierpnia 2013r. z tytułu którego miała uzyskać łączne wynagrodzenie w kwocie 2.400 zł. Umowa ta została wypowiedziana z dniem 7 października 2011r., w związku z długotrwałą chorobą powódki. Podstawa wypowiedzenia jednoznacznie wskazuje, że utracone z tego tytułu dochody były w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 4 października 2011r., a zatem powódce należne było wynagrodzenie za cały okres obowiązywania umowy, co stanowiło kwotę netto 2.064 zł którą należało pomniejszyć o kwotę 860 zł.

Sąd Okręgowy uznał również zasadność roszczenia powódki co do kosztów poniesionych w związku z badaniami laboratoryjnymi, kosztami leczenia psychiatrycznego, zakupów witamin oraz zakupu leków: L. - faktury nr: (...) z dnia 17.10.2014r. na kwotę 6,56 zł, (...) z dnia 02.12.2013r. na kwotę 22,50 zł, (...) z dnia 02.07.2013r. na kwotę 14,84 zł, (...) z dnia 16.04.2013r. na kwotę 22,65 zł, (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 7,95 zł, (...) z dnia 06.03.2013r. na kwotę 18,81 zł, (...) z dnia 25.06.2014r. na kwotę 26,24 zł, (...) z dnia 09.06.2014r. na kwotę 13,12 zł, (...) z dnia 27.05.2014r. na kwotę 6,35 zł +12,70 zł, (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 6,62 zł, (...) z dnia 25.10.2013r. na kwotę 6,54 zł + 13,08 zł, (...) z dnia 28.09.2012r. na kwotę 20,70 zł, (...) z dnia 07.08.2012r. na kwotę 6,99 zł Łącznie kwota 205,65 zł; F. P. Soda faktura nr (...) z dnia 07.12.2013r. na kwotę 52,71 zł, D. faktura nr (...) z dnia 06.04.2013r. na kwotę 5,40 zł, L. faktura nr (...) z dnia 09.06.2014r. na kwotę 6,00 zł, L. faktura nr (...) na kwotę 30,20 zł, K. faktura nr (...) z dnia 21.04.2015r. na kwotę 55,64 zł, U. numer faktury (...) z dnia 07.02.2015r. na kwotę 96,90 zł (...) vera (...) z dnia 06.03.2014r. na kwotę 3,53 zł, V. D. (...) z dnia 08.04.2015r. na kwotę 29,30 zł, Selen (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 18,33 zł, VIT A+E (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 4,82 zł, P. (...) z dnia 04.01.2014r. na kwotę 13,30 zł oraz H. (...) z dnia 17.10.2014r. na kwotę 12,95 zł, które to koszty w toku postępowania nie zostały skutecznie zakwestionowane przez pozwanego.

Sąd uznał również za wiarygodny wykaz rzeczy zniszczonych podczas prowadzonej akcji ratunkowej. Na k. 388 powódka ustaliła wartość tych na kwotę 2.133,97 zł. Zatem skoro Sąd I instancji zasądził kwotę 500 zł, Sąd Okręgowy uznał zasadność podwyższenia z tego tytułu odszkodowania o kwotę 1.633,97 zł.

Sąd nie uwzględnił, jednakże kosztów związanych z wydatkami na paliwo. Co prawda powodowie przedłożyli dowody zakupu paliwa (k. 538 – 555), jednakże z dokumentów tych (paragonów) nie wynika, że koszty te zostały poniesione w związku z dojazdem powodów do placówek medycznych. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych niewątpliwie wynika, że powodowie z tego tytułu ponieśli pewne koszty, jednakże konieczność ich udowodnienia spoczywała na powodach zgodnie z art. 6 k.c. W ocenie Sądu Okręgowego, powodowie wykazując tę okoliczność, winni wskazać placówki do których dojeżdżali, odległość, jak również ilość zużytego paliwa a także daty przejazdów, albowiem tylko w ten sposób możliwe jest zweryfikowanie wysokości poniesionych z tego tytułu kosztów. Z tych względów uznać należało, że ich roszczenie w tym zakresie jest niewykazane i w związku z tym podlegało oddaleniu.

Odnosząc się natomiast do apelacji pozwanej stwierdzić należało, że przyznana powodom znaczna wysokość zadośćuczynienia (54.500 zł dla powoda i 100.000 zł dla powódki), nie może świadczyć o nieodpowiedniości tej kwoty, jak również jego rażącego zawyżeniu. Zwrócić należy uwagę, że nadrzędnym celem zadośćuczynienia jest dostarczenie środków eliminujących niekorzystne następstwa moralne i fizyczne zdarzenia wywołującego krzywdę. Zadośćuczynienie, poprzez kompensacyjny charakter, ma przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, przy czym winno być utrzymane "w rozsądnych granicach" aby nie prowadzić do podważenia funkcji kompensacyjnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2010r., I CSK 244/09), jak również nie stanowić źródła wzbogacenia lub represji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 października 2012r., I ACa 561/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000r., III CKN 582/98).

Wysokość zasądanego zadośćuczynienia pieniężnego powinna nadto uwzględniać aktualne warunki oraz stopę życiową społeczeństwa kraju, w którym mieszka poszkodowany (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2006r., IV CSK 80/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004r., I CK 131/03; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2009r., III CSK 62/09), przy czym miernika takiego, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 listopada 2010r. (IV CSK 126/10) nie może stanowić stopa życiowa poszkodowanego.

Powyższe okoliczności pozwalają na przyjęcie, że najbardziej obiektywnym miernikiem wskazującym na aktualną stopy życiowej społeczeństwa jest wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego w kraju poszkodowanego. Z tych względów zasadnym, w celu ustalenia, czy zasądzone zadośćuczynienie odpowiada również temu miernikowi, było uwzględnienie wysokości średniego miesięcznego wynagrodzenia, które w chwili wyrokowania przez Sąd Rejonowy, tj. w 2018r. wynosiło 4.585,03 zł (Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2018r.; MP z 2019r. poz. 154) jak również wysokość minimalnego wynagrodzenia w 2018r. – 2.100 zł (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2018r., Dz.U. z 2017r., poz. 1747). Porównanie zatem wysokości przyznanego powodom zadośćuczynienia, przy uwzględnieniu wskazanych powyżej wartości, nie daje podstaw do uznania, że zasądzone zadośćuczynienie jest „nieodpowiednie” tym bardziej jeżeli uwzględni się stopień uszczerbku na zdrowiu każdego z powodów, w szczególności skutek w postaci niepłodności powódki.

Powyżej poczynione ustalenie jest o tyle istotne, iż jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lutego 1971 r. (II PR 18/71), wobec braku jednolitych, niezmiennych i porównywalnych kryteriów koniecznym jest uznanie, że określenie wysokości zadośćuczynienia stanowi istotny atrybut sądu merytorycznie rozstrzygającego sprawę w pierwszej instancji. Sąd meriti dysponuje więc w tym zakresie swobodą decyzyjną, natomiast możliwość korygowania wysokości zasądanego przez ten sąd zadośćuczynienia, jest ograniczona jedynie do sytuacji, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy jest ono niewspółmierne nieodpowiednie, tj. albo rażąco wygórowane, albo rażąco niskie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 listopada 2011r., I ACa 540/11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 maja 2008r., I ACa 199/08; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2008r., II AKA 11/08; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2006r. I ACa 161/06; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2005r. II KK 54/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2004r. I CK 219/04; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1999r. II CKN 477/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1970r. I PR 52/70; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1968r. III PRN 81/68; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 1968r. I CR 383/68; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1970r. III PRN 39/70). O rażącym naruszeniu zasad ustalania "odpowiedniego" zadośćuczynienia mogłoby świadczyć przyznanie zadośćuczynienia wręcz symbolicznego zamiast stanowiącego rekompensatę doznanej krzywdy, bądź też kwoty wygórowanej, prowadzącej do niestosownego wzbogacenia się tą drogą. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2008r., II AKA 11/08).

Wskazane powyżej okoliczności uniemożliwiają zakwalifikowanie zasądanego przez Sąd Rejonowy zadośćuczynienia jako rażąco zawyżonego, co z kolei wyklucza możliwość korygowania przez sąd drugiej instancji zasądanego zadośćuczynienia.

Z tych względów apelacja powodów została częściowo uwzględniona na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., a w pozostałym zakresie oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

Apelacji pozwanej została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

Konsekwencją rozstrzygnięcia reformatoryjnego stała się konieczność zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu stosunkowo je rozdzielając na podstawie art. 100 k.p.c. przy uwzględnieniu, że powód R. G. (1) utrzymał się ze swoim roszczeniem w 65 %, natomiast powódka B. G. utrzymała się ze swoim roszczeniem w 72 %.

Odnosnie roszczenia powoda R. G. (1) suma kosztów procesu wyniosła 5.848,34 zł, z czego powód poniósł koszty w wysokości 3.431,34 zł. Uwzględniając wynik procesu, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.111,12 zł.

We wskazanym powyżej zakresie, na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. nakazano pobrać od powódki 433,80 zł nieuiszczonych kosztów sądowych, natomiast od pozwanej 626,60 zł.

Odnosnie roszczenia powódki B. G. suma kosztów procesu wyniosła 2.867,34 zł, z czego powódka poniosła koszty w wysokości 1.650,34 zł. Uwzględniając wynik procesu, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.261,63 zł.

We wskazanym powyżej zakresie, na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. nakazano pobrać od powódki kwotę 304,64 zł nieuiszczonych kosztów sądowych, natomiast od pozwanej kwotę 783,36 zł.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. przy uwzględnieniu, że powód R. G. (1) wygrał postępowanie odwoławcze w 46 %, natomiast powódka B. G. utrzymała się ze swoim roszczeniem w 60 %.

Odnosnie roszczenia powoda R. G. (1) suma kosztów postępowania odwoławczego wyniosła 4.408 zł, z czego powód poniósł koszty w wysokości 2.608 zł. Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 352,64 zł.

Odnosnie roszczenia powódki B. G. suma kosztów postępowania odwoławczego wyniosła 2.198 zł, z czego powódka poniosła koszty w wysokości 1.298 zł. Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 439,60 zł.

SSO Anna Hajda SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk